



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Mons Thabor Sive Solitudo Exercitiorum Spiritualium

Bisling, Anselm

[Einsiedeln], 1682

Die Secunda. De Recessu Hominis ab hoc fine, per peccatum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60545](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60545)

plicitate cordis mei in spontaneam oblationem, in servum sempiternum, in obsequium & Sacrificium Laudis perpetuae offerre, & us perpetuo permanere.

Die Secunda.

De Recessu hominis ab hoc fine peccatum.

MEDITATIO IV.

De solius hominis inter omnes creaturas inobedientia erga Deum Factorem, & recessu à debito fine.

Text. Regul. c. 73.



Vis sermo divinae auctoritatis non est rectissima norma, ut recto cursu perveniamus ad Creatorem nostrum, sed autem desidiosus, & malis ventibus rubor confusionis est.

Præ lud. Imaginare tibi duos Reges, Christum Ierosolymis residentem, & Luciferum in Babylone, leges scribere, & milites conducere, omnes autem creaturas Christum sequi, solo hominem Lucifero adherere.

Punct. 1. *Consid.* In omnibus creaturis sensu, & ratione carentibus

festissimam erga Deum obedientiam, e-
tiam ad naturæ suæ contrarios effectus. 1. Omnes
creaturæ
Deo obe-
diunt

Patet in aquis, dum Moyse transitum, &
Christo sese calcabiles præbuere. 2. In
igne; qui contra naturam descendens,
Sodomam combussit, & pueris in Ba-
bylonica fornacè pepercit. 3. In ventis,
& aere ad imperium Christi sedatis. 4.
In terrâ, mortuo Christo, concussâ. 5.
In cete erga Ionam, in leonibus er-
ga Danielelem. 6. In sole, luna, stel-
lis, quibus præceptum lucendi, crescen-
di, minuendi, influendi posuit, quod
non prætereant, suo quælibet modo
Creatorem benedicentes.

O quam ergo conveniens! ut om-
nium creaturarum Dux, & Princeps,
ipse homo, Conditorem suum laudet
in operibus suis, in creaturis suis, & in
factis operum manuum suarum &c.!

Punct. II. Solum hominem tantâ Solus ho-
mo repug-
nat.
ratione præditum, ad imaginem Dei
creatum, tot beneficijs naturæ, & gra-
tiae affectum, per innumeras scelerum
species Dei mandata prævaricari; tur-
pissimam ingratitudein, inobedienti-
am, & malitiam committere, Deum
offendere, contemnere, deserere, &
persuasionibus diaboli adhærere, servi-
re, & pro suo quasi Deo colere, &
adorare, sicut Hebræi vitulum aureum.

E 2

O see-

Jer. 2. 12.

O scelus! ô facinus! *Obstupeſcite
li ſuper hoc, & portæ ejus deſolamini ve
menter &c.* Cur non denuò inundat
luvium? cur non ignis cælo delabitur
aut terra dehileſcens abſorbet ram
gratum caput?

Omnibus
creaturis
abutitur.

Punct. III. Eò etiam audaciæ
gredi hominem, ut 1. non ſolùm
nimè illi ſufficiat ſe erigere contra
um, ac ſeipſum æternaliter damna
ſed etiam velit ſuorum ſclerum ſoci
habere, plurimos verbo, & factis
dalizando, ſeducendo. 2. Omnibus
am ſenſitivis, & inſenſibilibus crea
ris abutendo ad graviffimam Num
offenſam: delectabilibus ad inhon
tes, utilibus ad ſuperſuitates, prod
litates, vel avaritias, neceſſarijs ad
pulam, gulam, faſtum, ſuperbiam
aliaque peccata. 3. Ut propterea om
creaturæ licèt innocentes, & obedi
tes, in fine mundi concremandæ
propter aliena peccata. 4. Deſce
hïc ad particularia circa te, vitam
tuam præteritam.

Affectus in
dignationis
contra ſe.

O inſenſate non expaveſcis?
de te fiet, quando inſenſata elem
tui cauſâ cremabuntur? quomodo
omnia contra te juſtitiam, & ve
ſtam inſclamabunt, & contra te
buntur? eò quòd per impios abuſa

lestia, terrestria, spiritualia & secularia, temporalia & quavis alia creata profanaveris.

Ergò ergò erubescere miser, animitus dole, & revertere ad Deum per obedientiæ laborem, & pœnitentiam, à quo per inobedienciæ desidiâ recesseras, assume divinæ Legis rectissimam vitæ normam, quâ rectiori cursu redeas ad Creatorem tuum, ne tibi ingrato & malè viventi, aliquando æternæ confusionis rubor contingat.

DIGRESSIO III.

De enormitate peccati mortalis, ut est aversio à Deo, & conversio ad creaturas, summusque summi Boni contemptus.

THEOPHOBVS.

(I.)

EXenteratâ heri manè belluâ marinâ Mortalis peccati symbolica descriptio
Mundi, longè ingentioris hodie mortalis opus aggredimur, anatomizandi videlicet monstrum, terrestre dixero, an potius infernale, horrendum, atrox, deforme, saxum, omni sphyngæ, hypocentauro, omni aspide, viperâ, basilisco, omni crocodilo, tygride & dra-

E 3

dra-

dracone, imò omnibus inferni dæmonibus & Archidiabolis turpius, ferocius, truculentius, venenosius, detestabilius nempe Peccatum Mortale: quod à Ioan. Chrystomo Magnus Dæmon appellatum est.

II. Quamvis autem & re Philotheus & Monophile, ab hâc Belluâ immunitissimâ innoxiam hætenus vitam duxisse, & multò magis deinceps ducturos esse confidam, iuvabit tamen illius monstruosam enormitatem in præsentis anatome vobis ob oculos ponere, tanquam propria cautela, tum lacrymabilem compassionis gratiâ erga tam innumerablem miserrimorum peccatorum multitudinem, qui andabatarum more caeci oberrantes & ridentes, in dilatati diæti monstri fauces irruunt.

III. Vix equidem primâ fronte cogitari potest, quid sit peccatum, cum sit merè privatio, negatio, aut merum illud: Nihil: quod factum est sine Verbo, peccatum quod facta sunt omnia. Aut, si minus ita definire cum Angelico Doctore, averfio à Deo, & conversio ad creaturas; averfio planè misera, conversio longè miserior, miserrima verò animæ se avertentis, & tam præposterè convertentis conditio. Averfio & Conversio heu! quantum temeraria & vesana

f. 2. q. 87.
a. 4.
Eius definitio.

Averfio & conversio horrenda.

omnium corporis & animæ sensuum & potentiarum luce ad tenebras, à visu ad cæcitatem, ab auditu ad obstinatum surditatem, à sanitate ad insaniam, à prudentia ad stultitiam, à bonâ famâ & honore ad pudendam infamiam, à dulci filiorum Dei libertate ad tyrannicam mancipiorum dæmonis captivitatem. Aversio & conversio nimis phrenetica, injusta & iniquissima, à bonitate ad effrontem malitiam, ab omni devotione & probitate ad effrœnem impietatem, à misericordia ad diram crudelitatem, à mansuetudine Christianâ ad belluinum furorem, à cordis humilitate ad cervicofam superbiam, à pudicitia ad prostitutas libidines, ab omni virtutum genere ad omnem scelerum impudentiam, & procacissimam perversitatem, donec deveniatur ab hac ad consuetudinis usum, insensibilitatem, obstinaciam, impœnitentiam, desperationem, ac sempiternam maledictionum congeriem. Quid ad hæc vos in sacris Paginis versatissimi?

IV. PHILOTH. Hanc ipsam æquè Querelæ Dei de istâ aversione. injustissimam ac impijssimam *aversionis* insaniam sæpenumero insensatis hominibus exprobrant divinæ Scripturæ: exempli gratiâ *Elongaverunt à me: vert-* Jerem. c. 2.

gunt ad me tergum, & non faciem: dicit
populus meus, recessimus; non veniemus
ultra ad te: me dereliquerunt fontem aquarum
vivæ, ac pluries alibi; qualis sane extrema
quædam creaturarum rationabilium
dementia est.

Infana con-
versio ad
creaturas.

Jer. c. 2.

Ose. c. 10.

Thren. c.

4.

MONOPH. Nec minor phrenesis
convertere sese ad fodiendas cisternas de-
sipatas; ad bibendam aquam turbidam; ad
comedendas fruges mendacij; ad ample-
xanda pro croco stercorea; ad mastican-
dam maris arenam: ad deglutien-
dam levissima venti (honorum) spiracula;
ad inhiandum porcorum filiquis; ad
hauriendas sulphureas libidinum ex-
halationes, atque ad fodienda cum
talpis cubicula subterranea, ne peccat-
es, tam vesane se advertentes & in-
quiis convertentes ab eo, qui totus Ori-
lus est, videantur, juxta illud: Non
debet Dominus, nec intelliget Deus Jacob. Se-
num hic enormis malitiæ ejusmodi
aversionis, ô Theophobe finis est?

Psal. 93.

V. THEOPH. Quis finem sper-
in malo malitiæ, quod nec per ipsarum
damnatorum æternitatis infinitatem
infinitas sæculorum myriades exten-
terminari potest? Verum, ut uno quo-
si halitu effundam, quidquid humani
mens de hoc subjecto suprascriptæ An-
gelicæ definitionis concipere potest

Replico; peccatum mortale, etsi non actu exteriori consummatum, sed solâ internâ deliberatâ, advertente ad gravem Dei offensam, adeoque voluntariâ cogitatione, delectatione, vel assensu commissum importare ingrati, injuriosam, impudentem, perjuram, perfidam & sacrilegam aversionem & conversionem à Magistro suo ad Iudam, à sanctissimo & æterno Pontifice ad Caipham, à Rege Regum ad Herodem, à Iesu ad Barrabam, à Christo ad Anti-Christum, ab æterno Patre omnium Conditore ad Sathanam orbis Exterminatorem; à Dei Filio Salvatore ad perditionis & diaboli filios, à Spiritu Sancto omnia vivificante ad spiritum nequitiae omnia suffocante, à Deo solo & Trino ad mille Deos falsos, adscitios, diabolicos, mendaces. Pro facinus nimis abominandum! Ab immaculatâ & clementissimâ Dei Matre ad furiosam Inferorum Megæram, à splendissimis Seraphinis ad teterrimos Orci tenebriones, à gloriosissimo Sanctorum cœtu ad maledictam Proscriptorum è coelis colluviem; à Sanctissimis, & salutaribus Sacramentis ad illorum contemptum, profanationem, abusum & conculcationem, atque à sacrosanctâ omnium fidelium &

Aversio &
conversio
sacrilega.

à Deo.

à B. Virg.
& Sanctis.

Iu.

De Ecclesiâ. Iustorum Matre Ecclesiâ ad impiam, blasphemam & Deicidialem Iudeorum, Paganorum, Hæreticorum, Praestigiatorum, Veneficarumque ac Sathana Synagogam, quæ est ipsissima exitialis pestilentia Cathedra.

VI. Hic verò mihi non persuaserim, Vos mea vel hætenus dicta, vel moliterius prosequenda, velut quandam Hyperbolem, aut exaggerationem duntaxat Rhetoricam percepturos, cum in Divinis Litteris apprimè vos sciam esse eruditos. Quòd si tamen alijs quibusdam de ejusmodi Theologicâ veritate cerebri scrupulus moveretur, talibus hæc genuina veritas de infanda & inexplicabili mortalis peccati abominatione, sequenti paradigmatè inculcanda videtur: statuamus ob eorum oculos bilancem, ex cujus altera quidem parte Deum, cum omnibus gratiarum, & gloria thesauris; ex altera verò unicam v. g. morosæ delectationis voluptatula cum diabolo, igne, sulphure, & spiriturprocellarum æternæ damnationis; medium autem hominem quendam (Veneris mancipium) deliberantem, cui nam adhærere velit pro modicissima illius obscœnæ delectationis fruitione capescenda, vel reijcienda.

Peccator de
liberans in
medio bi-
lancis.

VII. PHILOHT. Est hæc infans
nimis

nimis, & furiosa, summeque impia deliberatio.

THEOPHOBVS. Si insana est, si furiosa est, si summè impia sola sola deliberatio, & sacrilega, quid erit ipsa adhesio ad spurcissimā oblectatiunculam, ad Luciferum, ad æternæ perditionis barathrum, derelicto Deo, contempto Numine, vilipenso Conditore, calcato summo Bono? quæ vesania, præponere dæmonem, amplecti diabolum, & eligere malum summi, atque infinitæ malitiæ mali? Ecquid enim agit miserimus hic trutinator? quid deliberat, quid iudicat, & quid iudicatum pronunciat, medius quidem, sed iniquissimus Arbitrator, nisi his omninò similia? *Præponit Deo diabolum.*
Tua (credo fideliter) ô Deus! Potentia ad imaginem suam me creavit, Misericordia redemit, Providentia conservavit, Bonitas liberalissimè ditavit, Charitas paterno sinu complexa est, Pietas recepit in gratiam, gratia adoptavit in filium, filiatio hæreditatis æternæ jus tribuit, hæc omnia indubitanter credo; scio, & fateor. *Agnoscit Dei beneficia.* *Et diaboli nequitiam.* *Et diaboli nequitiam.* Iste verò turpissimus tuus apostata, tuus ac meus capitalissimus hostis Lucifer, omni me bono spoliare, omni me malo emulare, omni me veneno inficere, omni me horâ strangulare, omni me momento ad perpetuos ignes abripere, torquere, lania-

Præponit Deo diabolum.

Agnoscit Dei beneficia.

Et diaboli nequitiam.

re, & indefinenter excarnificare satagit,
 & hoc aequè firmissimè novi, & experius
 sum in me & alijs infinitis, & tamen
 quia nunc me tentat, allicit, hanc Ve-
 nerei poculi promulsidè propinat, istam
 sitio, cupio, amplector, & sequor,
 tuæque creatrici potentia, liberatrici
 misericordia, conservatrici Providen-
 tia, Bonitati inexhaustæ, Charita-
 tæ immensæ, dulcissimæ Pietati, omni-
 bus tuis divinis attributis, omnibu-
 donis & gratijs, omni gloria cælesti,
 cunctis Sacramentorum thesauris, omni-
 nibus Ecclesiæ meritis, universis antea
 vitæ meæ bonis operibus, operumque
 acquisitis meritis totaliter ex nunc, pro
 isto momentaneo carnali gustu per-
 piendo voluntariè, sponte & deliberatè
 abrenuncio, abjuro ac abrenunciatum
 & abjuratum esse volo.

Omnibus
 divinis ab-
 renunciat,

Agnoscit
 Christi gra-
 tias.

VIII. Tu Christe Iesu pro me in-
 carnatus, & genitus, circumcissus, & in
 exilium pulsus, pro me fuisti in je-
 nando rigidus, in orando pernox, in
 prædicando perditus, in labore assiduus
 fatigatus ex itinere, frequens me qua-
 rendo, sollicitus in inveniando, in re-
 ducendo tanquam Pater, & Pastor
 promptissimus; hic autem crudelissi-
 mus tyrannus in tentando, seducendo
 perdendo, & mactando irremissus; &
 tam

tamen hęc nunc, simul, & semel nuncium
 tibi cum libello repudij mitto, isti ve-
 rō me totum trado. Tu, Fili Dei, fu-
 isti pro salute mea flagellis dirissimē
 cęsus, dolorosissimē in mortem actus;
 sed nihilominus suadente nunc diabo-
 lo, & alliciente hęc delectatione, quod
 Iudęi, & Gentes semel fecerunt, ego
 Christianus iterum replico, vulnera re-
 novo, flagellorum ictus ingemino, pas-
 sionem exantlatam restauro, & cruci-
 figens te mihi metipsi in hac concupis-
 centia mea (nisi impenetrabili imorta-
 litatis loricā munitus sis) hoc te pugio-
 ne, hoc de cultro, hęc te mortalis
 peccati lanceā in corde tuo de novo
 transfigo, & transfodio, ut novum fa-
 ciam Iudęis, Gentilibus, diabolo &
 Angelis ejus plausum & jubulum, in
 tui contemptum, ignominiam, interne-
 cionem, & novam ex meā parte cru-
 cifixionem.

Eum rur-
 sus crucifi-
 git.

IX. Audite & horrete sequentia
 istius infallibilis veritatis testimonia:
 primum est Religiosissimi Abbatis Tri-
 themij ita loquentis: *Qui semper pec-*
cat, semper Deum irritat, & toties manus
inicit in Deum, quoties mortaliter delinquit.
 Nonne manus injecerunt Iudęi in Deum,
 quando Iesum crucifixerunt? Sed non minus
 peccant hodie, qui eum iterum peccatis
 suis

*Trithe. in
 prolo. Re-
 gul.*

Sicut Iudęi.

Imago mi-
raculosa
Christi cru-
cifixi varia-
tur pro statu
intuentium

Cornel. à
Lap. in c.
28. Exod.

S. Coletæ
apparet pu-
er lesus fru-
statim con-
silius.

suis crucifigunt clarificatum & regnantem
in cœlis, quàm illi qui occiderunt ambu-
lantem in terris. Fidẽ adstruit continuum
illud Imaginis Christi Salvatoris, Sa-
tarem in Portugalliã, in pellucidã cry-
stallo asservatã, summãque veneratio-
ne cultæ prodigium, quo dicta imago
pro diversis aspicientibus diversimodè
visendam se præbet, dum videlicet in-
nocenti ac virginali puero (ita refere-
te Cornelio è Lapide) inspicienti, ap-
paret uti Christus duodecim annorum
intuenti viro probò & justo, uti Sal-
vator annorum triginta, quo prædicari
cœpit: præsumente verò quocunque
mortalis peccati reo eam inspicere, le-
gubri spectaculo à tali cernitur in formã
pendentis in Cruce vulnerati & concu-
sæ aut in formã terrificã venientis ad judi-
candum vivos & mortuos.

X. Alterum Divi Gregorij testimo-
nium ita se habet: *Quid est peccatum, quod
si venenum quoddam, & gladius, quo inter-
imitur Pater, & Filius & Spiritus Sanctus*
Tertium eò lamantabilius, quò infan-
libilius ipsius ter benignissimæ Geni-
tricis Dei, quæ aliquando à B. Coletæ
Ord. S. Claræ instantissimè rogata, ut
efficaces suas ad Filium pro peccatori-
bus preces interponeret, vidit Clemen-
tissimam Dominam discum minutis car-
ni-

nium frustulis plenum sibi ob oculos
 presentare, ac dicere; *Quomodo orabo Fi-*
lium meum pro talibus, qui quotidie per hor-
renda peccata minutiùs dilaniant ipsum,
quàm sint hæc carnes dilaniatæ.

*Polland. in
 Vir. 6.
 Mart. 9.
 § 4.*

MONOPH. O infanda Deicidia,
 ac tyrannides in Vitæ Auctorem mille
 fulminibus illicò post factum plecten-
 das, nisi infinita Dei commiserentis lon-
 ganimitas fulminatricem dexteram à te-
 lorum jactu suspensam teneret.

XI. THEOPH. Sed adhuc plùs Abiecto
 ultra pergit impius in impietate suâ, Christo pec-
 in supra posito casu, interpretativâ & cator ad-
 tacitâ mente ita cum Deo suo conten- hæret dia-
 dens. Spondeas tu mihi cælum, dia- bolo.
 bolus infernum; tu gratiam, ille male-
 dictionem; tu amorem, hic odium,
 & plagas; tu risum, & gaudia; iste
 fletum, & stridorem dentium, tu æter-
 nitatis beatitudinem, ille flammaram,
 atque pœnarum æternitatem; nihilo-
 minùs obedio dæmoni, trahit me ten-
 ratio, trahit fœda voluptas: repudio
 te Christe, nolo te Christe, desero
 te Christe, & diabolo cum corpore,
 & anima herbam manumque porrigo.
 Sis equidem (quid mea refert?) Ju-
 dex omniscius, sapiens, potens, fortis,
 accuratus, justus, severus, tremendus,
 & inexorabilis; vetet lex æterna pec-
 catum,

catum, prohibeant illud omnia
divina, & humana, totaque individua
Trinitatis offendatur Majestas; nihil
moror; non serviam, non serviam
si voluptati, nisi dæmoni, & carnem
magis enim me, quod momentaneum
est, delectat, & minus terret æter-
num, quod cruciat.

Cupit anni-
hilare De-
um.

XII. Et si potestatis meæ tan-
tundem foret, uti est voluntatis pe-
versæ, ex hoc pariter peccati mei me-
mento vellem tibi Christe tuam fasci-
re, vel auferre Sapientiam, ut pe-
ccatum meum nescires; vel addere mihi
similem meæ malitiam, ut illud appro-
bare; aut negligentiam, ut non cruci-
res; aut enervare potentiam, ne ille
castigare valeres. Desidero enim con-
tra te Deum Patrem, & Filium, & Spi-
ritum sanctum, contra omnes Sanctos
contra celos caelorum, & omnia, quæ
in eis sunt, percutere fœdus cum mo-
rte & cum damnatis, totoque inter-
facere pactum, & arcum, & scutum
& gladium, & bellum, ut te de
cello Majestatis tuæ solio possim de-
turbare, destruere, annihilare, & he-
meam Veneream delectationem ibidem
cum dæmone collocatam pro Deo
adorare, gaudere, frui, & posside-

Isa. 28.

XIII. PHILOTH. Exhorreo tur;

imis ossium medullis ad tuâ dicta. Veruntamen pacē tuâ bonâ dixerim, videntur isti mihi vel hyperbolici, vel metaphysici conceptus, non enim crediderim, quinquam in toto orbe mortaliter peccantem hujus mentis esse, ut talia dicat in corde suo, nisi solus dæmon, & damnati, in odio Dei, & continuâ blasphemiam obfirmati.

THEOPH. Rectè quidem arbitraris, neminem, excepto diabolo, & desperatissimo quovis, tam horrendas in Deum blasphemias effutire; sed num ignoras, quod peccatum ex hominibus dæmones facit? num legisti, quod, qui facit peccatum, ex diabolo est, & desideria Patris sui diaboli perficit? Imò credisne quod homo malus peior est, quam ipse diabolus? certè sicut diabolus internecinus Dei hostis infinita mala Deo desiderat & imprecatur, ita quilibet peccator tantâ quâdam interpretatione, & implicito consensu, omnia supradicta, & si quid enormius esse, vel excogitari potest, aut quod etiam ab ipsomet dæmone excogitari non potest, involvit, & effutit, effundit. Quod sicut infinita est in Deum ter Max. injuriâ, ita infinita quodammodo in se malitiâ.

XIV. Hinc Spiritus Sanctus testatur, quod impius, cum in profundum venerit

S. Chrysostr.
ho. 9. in 1.
Cor.
1. Io. 3.
Chrysostr. in
Matt. ho.
47.
Peccator
est peior
diabolo.

Omnia excogitabilia
sacra contemnit.

rit, contemnit. Vbi, quia tantum indefinitum est, contemnit, voluit idem Spiritus indicare, peccatorem actu mortaliter peccantem, omnia excogitabilia caelo, & in terra, & sub terra creata, & increata, (præter sui creaturis objectum) contemnere, divina humana, cælestia & inferna, temporanea & perpetua, sacra & profana, finita tandem & infinita. Videlicet, commendam SS. Trinitatis potestatem, SV Christi Salvatoris sui vulnerationem, mortem, & sanguinem, preciosissimum MARIÆ Virginis parturitionem, Angelorum custodiam, Sanctorum intercessionem, Ecclesiæ Triumphantis gloriam, Militantis suffragium, fidelium communionem, & precationum efficaciam Sacramentorum, bonorum operum participationem, meritorum valorem, gratiarum thesauros, precatorum exempla, concionatorum ministeria, animæ salutem, gloriosam corporis resurrectionem, æternam beatam præsentem felicitatem.

Peccatum mortale est omne excogitabile scelus.

XV. Quapropter ut jam amentem zaram istius Chimæra, prohi ventum, ras & pestiferas exuvias in infernum est, lam simul projectas Luciferi auctorem complicitibus ejus pro condignam efficit mittamus, finaliter sic omnia congrere,

dico & concludo, quod mortaliter peccare, est æternæ Dei ordinationi resistere, judicia divina irridere, bonitatem, potentiam, justitiam, omniscientiam ludibrio habere. Peccare, est Sanctos accidentali gloriâ, Ecclesiam meritis, fideles suffragijs, vivos auxilio, defunctos refrigerio, creaturas omnes suo debito sine privare, totamque rerum universitatem turpissimo abusu æternæ maledictioni subicere. Peccare, est polluere templum Spiritûs Sancti, profanare sanctuarium Deitatis, deformare imaginem, & similitudinem Trinitatis, projicere margaritas ante porcos, sanctum dare canibus, corpus Christi distrahere, carnem ejus dilaniare; sanguinem pretiosissimum quasi è visceribus evomere, rursumque immane Christicidium committere.

XVI. Peccare, est sui metipsum esse carnificem, sanitatem destruendo, corpori vires adimendo, sensus exteriores corrumpendo, interiores animæ potentias hebetando, mortemque præmaturam accelerando. Et hæc in quantum ad corpus. Quoad animam verò est, eam leprâ inficere, pestilentiam corrumpere, servam corporeæ sensualitatis efficere, mancipatui diabolico devovere, Dei, totiûsque Curie cælestis inimicam.



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

cam, abominabilem, execrabilem, maledictam constituere, & in punte, cum anima, & corpore, in temporalis, & perpetuæ maledictionis precipitare. Et hoc tandem est peccare. Propterea merito lamentatur Propheta his verbis: Desolatione desolata est terra, quia nemo est, qui recogitet de tam horrendam peccati malitiam, gravitatem.

Jerem. 12.
11.

MEDITATIO V.

*De horrenda feditate peccati
Angelis; & anima hominis.*

Text. Regul. c. 7.
gr. 12.

Peccati conscius inclinatus sit semper, defixis in terram aspectibus, cum se omni hora de peccatis suis existimans, ac dicens in corde suo semper illud, quod Evangelicus ille, fixis in terram oculis, dixit: Domine non sum dignus egreditor levare oculos meos ad caelum.

Job. 7.

Præludium. Imaginare, te videlicet exanime cadaver, in fimeto jacens, vulneribus confossum, vermibus, & putredine, & foetore abundantius, vel Iobum à Diabolo percutum, & sedentem in sterquilinio.

Punct. 1. Confid. Peccati foeditatem ex eo, quod solâ cogitatione committitur.

sum splendidissimos Angelos in adeo turpes, & horribiles species transmūtavit, ut beata Catharina Genuensis (veluti & altera Senensis) unum aliquando diabolum per raptum videns, maluerit deinceps potius usque ad diem iudicij per ignem nudis pedibus ambulare, quam illum iteratò cernere: imò si quis eundem uno solo oculi ictu conspiceret, præ nimio fœditatis horrore repentinâ morte corrueret.

Effectus
peccati in
Angelis.
*In vit.
Cath. Ge-
nu. c. 37.*

O Deus meus! quis non timebit quasi à facie colubri fugere peccatum? quod simul, ac semel tot pulcherrimorum spirituum miliones tam infandâ fuligine tinxit, & transformavit in turpissimâ monstra? quibus nec tota natura creata, nec humanum, vel Angelicum ingenium aliquid fœdus aut horribilius concipere, vel exprimere valeat.

Eccl. 21.

Punct. II. Consid. Alteram peccati enormitatem: ex eo, quòd naturalis animæ pulchritudo, quâ Immortalitatis, Bonitatis, Sapientiæ, & infinitæ Dei pulchritudinis effigies est, ita contaminetur, ut non modò pro immortalitate mortem, pro bonitate malitiam, pro sapientia stultitiam, amentiam, & cœcitatem contrahat, sed etiam pro pulchritudine execrabilem deformitatem. *2.* Ex eo, quòd peccati fœditas, si ipsam

Animæ
fœditas ex
peccato.

fam quoque Beatissimam Virginem possit inficere, redderet illam cacodemone foediorem. 3. Si econtra auferret aliquando ab ipso Lucifero, primam suam pulchritudine Archangelos superaret.

Vah! quis non detestetur, & horreat tam monstruosam animæ transmutationem? per quam in illa pro charitate Agni, & effigie Deitatis, immitur character bestiae, & sigillum diaboli?

Apoc. 16.

Horrenda
transmuta-
tio.

*Ex S. Anselm. de
serm. de si-
milit. c.
120*

Idem.

S. Anselm.

Affectus
dolorosi
planctus.

Punct. III. Confid. Etiam alteram, supernaturalē Animæ formositatem, quam mediante gratiā sanctificatione constituitur sponsa Altissimi, templum vivi, vas electionis, thalamus aeternitatis, sedes sapientiae, soror Angelorum, & mater regni caelorum, peccato deturpat tantum, ut fiat adultera diaboli, specula latronum, cathedra pestilentiae, & thronus demonum.

O anima mea peccatrix! & miserum & tu fortè tali diabolicā foetore contaminata es? heu! quàm grauius mihi sunt angustiae, si te (O anima monstruosa) inspicio, non tolero me ipsum; si te non inspicio, nescio me ipsum; si te confidero (tam abominandam) terretur facies tua, si te non confidero, fallit damnatio tua; si te video tantā turpitudinem

ne deformem, horror est intolerabilis, si te non video, mors est inevitabilis Ah! plange igitur, quia te plangunt lacrymæ, imò sanguineæ guttæ Christi.

Et num erit possibile, ut præ confusione & erubescentiâ sceditatis tuæ non semper deinceps incedas inclinato capite, & defixis in terram oculis, ac dicas? ô Domine! non sum digna ego peccatrix, levare oculos ad cælum; sed parce mihi, & propitius esto secundum magnam misericordiam tuam &c.

CONSIDERATIO I. ANTEMERIDIANA.

De insania Peccatoris.

O Insani, & infideles corde, qui tam profundè in peccatis jacent, ut nil nisi carnalia sapiant! sed vix non cognoscentibus suam miseriam: & ampliùs vix illis, qui diligunt hanc miseriam, & corruptibilem vitam; miseri adhuc in fine graviter sentient. Gerf. l. 1. c. 22. n. 4. n. 2. Insania peccatoris. n. 4.

CONSID. II.

De Miseria, & Inconstantia peccatoris.

Miser es, ubicunque fueris, & quocunque te verteris, nisi ad Deum te convertas: & verè magna miseria est, quia fragilitas tua semper prona est ad vitia. Idem loc. cit. n. 1. 2. 6. Eiusdem inconstantia,

die confiteris peccata tua, & cras iterum
perpetras confessa. Nunc proponis cavere,
& post horam agis, quasi nihil proposuisses.

DIGRESSIO IV.

De infinito damno, & inexpiable
gravitate peccati.

THEOPHOBVS.

(I.)

AD cognoscendum plenissime miran-
dum peccatricis animæ naufragium, statum, conditionem, & iacturam: nonnulla de inestimabili damno & gravitate peccati Corollaria loci presentis Digressionis subnectam. De-
vinitus de gratiâ sanctificante, & anima hominis scripsere duo magni Ecclesiæ Patres, Augustinus & Chrysolostomus, iste quidem his verbis. *Quod anima corpori, hoc est animæ, Christi gratia, sine anima corpus non vivit, nec vit anima sine gratia.* Alter verò, sicut *Joan.* *ma, inquit, decus facit in corpore, Deus in anima mediante gratiâ.* Imaginemini Vobis omnes in sacris Scripturis pulchritudine celeberrimum sceminarum (uti Saræ, Rachelis, Esther, Iudithæ, Abigail, Abisag, Susannæ; omniumque profanis scriptoribus nominatissimum

Gratia sanctificans est anima vitæ.

Serm. x 6.

S. Aug. in Joan.

Œminæ pulchritudine celeberrime.

rum, uti Lucretiæ, Cleopatrar, Cassan-
dræ, Penelopes, Helenæ, Rossanæ,
Polixenes; omnium de facto in hoc
orbe existentium Reginarum, Principif-
farum, aliarumque mulierum & Virgi-
num) quas mundus adorat formosita-
tes, in unam à Deo & naturâ congestas
esse personam, quid nisi tenuissima um-
bra sunt splendoris animæ, uno solo gra-
tiæ sanctificantis gradu dotata? Hæc
gratia dat animæ (sicut anima cor-
pori) vitam, vigorem, motum, spe-
ciem, sensationem, sanitatem, robur,
ut possit moveri, ambulare, videre,
audire, odorare, & operari fructuose
perfectè & meritorie ad gloriam cæle-
stem. Vnde per hanc gratiam *in Patre*
sumus, in Filio vivimus, in Spiritu Sancto
movemur & proficimus.

Pulchritu-
do animæ
in gratia.

Gratia vi-
gor animæ.

S. Cyprian.

Statûs cor-
poris mori-
turi, &
mortui de-
scriptio.

II. Obruat improvise casu huma-
num corpus febris maligna, præcipi-
tium fatale, ictus mortalis, lues vene-
nata, pestis contagiosa, videbis tabes-
cere corpus, corrugari frontem, pro-
fundari tempora, oculos cavari, obte-
nebrari pupillas, aures surdescere, de-
nigrari labia, manus tremere, caput
vacillare, omnes potentias, sensus ac mo-
tus hebescere, aliudque ad mortem
non deesse, nisi funestissimum mortis
ictum; quo secuto, quid superest, nisi
hor-

Animæ ty-
pus rece-
dente gra-
tiâ.

S. Crysol.
l. c.

Animæ dig-
nitas in gra-
tia.

Ejus mon-
struositas
sine illa.

S. Anselm.
l. de simili-
tud. c. 90.

horror exsanguis immoti & trunci
corporis? quid nisi ejusdem in fossas
projectio, corruptio, fœtor, putredo
vermes & cinis. Sic vergat anima per
incuriam sui, aut perversam malitiam
sensim ad diminutionem & amissionem
gratiæ, gratum, justum & sanctum fac-
ientis, donec per mortale peccatum in-
terijt, quid in animâ remanet, nisi per-
stiferum ulcus, fœtor peccatorum, cor-
ruptio criminum, vitiorum putredo, con-
scientiæ vermis, vanitatum cinis: quæque
gratiam fuerat divinæ sapientiæ sedes
supernæ Majestatis thronus, sponsio
lestis thalamus, Deitatis domicilium
adorandæ Trinitatis templum; Reg-
um amica, Patris cælestis adoptiva
Verbi divini spōsa, Christi soror, Spiritus
columba, divinæ naturæ confors, sancta
& hæres omnium divitiarum gloria
magni Dei, in ictu oculi facta est capi-
talissima Dei inimica, magistra maliti-
æ inventrix nequitiarum, vorago fecer-
um, cloaca turpitudinum, infamis
prostitulum diabolorum, meretrix
bylonica, adultera damniorum, à Deo
à cælo, à Sanctis proscripita, proclamata
excommunicata, extrusa; plange itaque
(monet S. Anselmus) super te ô misera
ma! plange; quia te plangunt cæli, quia
te plangunt Angeli, quia te plangunt omnes
Sancti; te plagunt guttæ sanguinæ Christi

Domini, quia peccasti, & mali illius, quod commisisti, penitentiam non egisti.

III. Quantum verò ad animam in gratia existentis opera, quemadmodum una auri potabilis gutta majoris pretij, virtutis & efficaciam est ad vitam corporis conservandam, quam integra vini Cretici plaustra, ita tantum est unius gradus sanctificantis gratiam pretium in ordine ad meritum & gloriam, ut omnes mundi favorum, gratiarum & thesaurorum cumulos infinito valore antecellat. Econtra possideas, absque illa sola aureos montes & gemmeos, margaritarum & adamantum acervos, id est, exerceas quaecunque vel Angelis, vel hominibus possibile opera, subeas omnium Sanctorum equuleos, ungulas, tormenta, martyria, prout illa secundum suam substantiam, & tantumquam actus a libero hominis arbitrio emanantes considerantur, nec hilo tenus condigna sunt ad promerendam celestis gloriæ felicitatem, ob inaequalem finiti ad infinitum proportionem.

IV. Ex his consequitur, qualis & quam insana phreneticæ mentis protervia sit, stolam tam pretiosam, & candidam ex vellere Agni immaculati confectam, in sanguine Christi dealbatam, tam Regiam dotam Spiritus Sancti, tam fulgen-

Opera facta in gratia.

S. Tho. 12. q. 114. a. 3.

Facta extrinsecum gratiam.

Symbola gratiam.

gentem annulum subarrhationis cælestis
& tam inæstimabilem margaritam à di-
vinissimo Negoriatore IESV triginta
tribus annis quæsitam, in altitudine de-
mum maris (passionis suæ) inventam
fanguine suo dilutam, venditis omni-
bus animæ, & corporis sui substantiis
homini comparatam, & gratiosissimam
donatam pro unica voluptatula prop-
etissimâ impietate ad procos abjiceret
dissipare, distrahere, conculcare? quan-
tamen ipse Tartareus Nundinator tam
facit, ut pro uno gratiæ gradu recup-
rando, (si possibile foret) unus om-
nium reliquorum dæmoniorum, & dæ-
natorum pœnas usque ad extremum ju-
dicii diem sustinere paratus esset; ne
ignorans, quòd per unicum illius gra-
dum rursus æternam sibi fælicitatem
comparare, & ex turpissimo deformita-
tis monstro in Seraphinum, vel Ange-
lum Lucis transformari posset.

Ad porcos
abjicitur.

Quanti gra-
tias æstima-
tur à diab.

Unica gut-
ta ejus in-
fernum ex-
tingueret.

Opera He-
roica Gen-
tilium.

V. Quòdque magis mirum videretur,
si unica talis gratiæ sanctificantis
& glorificantis gutta in infernum stillaret
posset, omnes ejus dolores mitigaret
cruciatu dulcoraret, & sustolleret tor-
menta, ignemque perpetuum deleret.

PHILOTH. Condolenda hinc est
fors Gentilium & Paganorum, imò
hæreticorum, qui stupendos virtutum

moralium fortitudinis, justitiæ, tempe-
rantia, charitatis proximi actus exer-
centes, destituti tamen à fide & gratiâ,
inaniter pro suâ salute laborant?

MONOPH. Miserabiles isti, sed Omni mē-
rito vacua,
longè magis deploranda illorum Ca-
tholicorum conditio, qui fide illumina-
ti, sacro Baptismi fonte lustrati, nihilo-
minus pro teruncio omnibus divinæ
gratiæ thesauris se spoliant, aut à lon-
ganimi Dei Opt. misericordiâ millies
oblatos aspernantur.

VI. THEOPH. Pro secundo ex Pecc. mort.
transfor-
mat in dia-
bolum.
supra memoratis Corollario sit, tantam
esse mortalis peccati perversitatem,
ut hominis ad imaginem Dei creati
speciem, non solum in diaboli formam
& filium (nam qui peccat, ex diabolo est) i. Io. 3. 8.
sed etiam in ipsissimum teterrimum dia-
bolum transmutet, ipsa intallibili Ve-
ritate de Iuda sic pronunciante *unus ex
his diabolus est: & de Iudæis vos ex patre
diabolo estis: & aliquando ad B. Catha-
rinam Senensem, peccatorem esse dia-
bolum incarnatum. Rectè igitur illud
Græcæ eloquentiæ flumē appellavit pec-
catum: magnum dæmonem; dæmonē volunta-
rium: dæmonē majus; animamque homi-
nis per peccatum converti in dæmonem,
non quidem substantiâ, sed voluntate, &
voluntatum individuâ conjunctione.*

Ioan. 6. 7.

Ioan. 8.

44.

S. Ioan.

Chrysof.

hom. 28.

in Epist.

ad Rom.

VII. Ter-

Estis gravi-
tas inexpli-
bilis.

VII. Tertium. Gravitate[m] cuiuslibet peccati mortalis talem esse, tantamque, ut, licet per mille annorum myriades continuam panis, & aquæ indidiam tolerares, assiduo planctu universum mundum compleres, Adriaticum mare guttatim ex oculis lacrymandum profunderes: licet omnes Angeli simul & homines pleni, & perfecti in gratia integra diluvia sanguinearum lacrymarum depluerent, licet ad æqualificandam, & superandam mortalis criminis gravitatem ex unâ parte stateram hoc solum & unicum collocaretur, ex alterâ verò stateram parte omnia omnium Sanctorum merita, & opera, omnes craticulæ ignitæ, & sartagine[s], catastæ, equuleæ rotæ, aut quidquid SS. Christi Martyres sive à barbarâ crudelitate Tyrannorum, sive inhumanâ impietate carnalium seu rabiosâ voracitate belluarum pertulerunt, totum quantum non esset condignum pondus ad pondus peccati æquandum.

Etiam per
omnia SS.
merita.

Omnes per
que actus à
B. V. M.
solicitos.

VIII. Congerantur ad Dei Majestatem adorandam omnes actus Latriæ adorationis, laudis, benedictionis, glorificationis, amoris omnium existentium & possibilium cælestium & terrestrium creaturarum, & adijciatur ipsius etiam Matris Dei Mariæ gratia, sine

Etas, virtutum actus & merita, nihilominus ad plenam pro unica mortali noxa expianda satisfactionem non sunt condigna, vel equalia, malletque divina Majestas non offendi uno peccato, quam omnibus preliis & excogitabilibus servitijs, laudibus, honoribus & amoribus coli ac adorari.

IX. Quartum. Quod odium, quo infinita DEI Bonitas in peccatum mortale fertur, tam sit ferale, funestum, ac immensum, ut satis superque nullam vel Angelicam, vel humanam linguam proferri queat. Id vobis congruo problemate expono. Nostis, quod magni Principes terrae, si in vasis & poculis suis vel venenosam araneam, aut scorpionem, aut vinum, vel escam corrupta, squalida, foetentia inveniunt, non idcirco vasa illa gemmea, crystallina, aurea, vel argentea in mare, in stagnum, aut fimum projiciunt, sed solam materiam venenosam, aut corruptam, vasis integris retentis, & sollicita dilutione purgatis, effundunt. Reperit ille supremus caeli Monarcha inter suae aulae caelestis innumera argentea & aurea, Angelorum & Seraphinorum Vasa, tertiam partem peccati toxico imbutam. Reperit inter crystallina, caelorum, aliarumque creaturarum, duo praecipua mirae

Odium Dei contra peccatum.

Similitudines de vasis pretiosis veneno infectis.

Angeli sunt vasa aurea peccato intoxicata.

ex.

Hominēs excellentiæ Vasa (primavos hūmā
sunt crystal- generis parentes) peccati squallore, co
lina per pec- ruptione & foetore contaminata :
cat. corrup- mox (ō tremendam resolutionem
ta. integros Angelorum, ceu Vasorum
pretiosissimo auro, argentoque elabor
torum integros, dico, millones factō
roris sui impetu è Paradysi sui Tri
nijs eiecit in ignes fumantes & crepa
tes, scoriā tamen peccati per illōs
inextinguibiles carbones nunquam
purgandā. Illa verò crySTALLINA qua
tuncunque proprio suæ omnipotent
artificio affaberrimè facta & expoli
cum omnibus suis coherentijs in min
tissimos pulveres comminuit; cont
vit, in cineres ac favillas redegit,
ventum, in mare, ignesque disper

Aurea in ignem projec
ta.

CrySTALLINA in pulveres
reducta:

Christus vas pretio
sissimum,

X. At quia nullus Phinees stetit
& furorem placavit, ideo necdum cel
verat quassatio. Vnum supererat
(placeat illud Ostensorium Corporis
Christi appellare) ante omnem aere
tatem in mente Omnipotentis ac Sa
entis Dei præconceptum, mille fig
guris delineatum, constat ex pur
simi auri materiā, imperferutabili
ritus Sancti artificio in mundissimā
ginali officinā elaboratum, infini
margaritis Orientalibus exornatum
Ordinatissimā innumerabilium

nis generis gemmarum serie distin-
ctum, artificio quidem incomparabile,
splendoribus gemmarum admirabile,
valore verò sui ac pretio inæstimabile.
Hoc, inquam, vas unicum supererat al-
tissimæ Dei magnificentiæ, in quo infi-
nitè sibi complacuit, Incarnatus vide-
licet æterni Patris Filius: Et tamen hoc
ipsum toti Orbi creato obstupescen-
dum vas, seu dixerim Ostensorium, om-
ni prorsus maculâ & nãvo carens, ex
eo solùm, quòd Mundi petulantia suas
fæces eidem à tergo adjecit, implacã-
bilis suæ Majestatis ira, furor & odi-
um peccati, tanquam vas perditum mil-
le ictibus confregit, conquassavit & in
altitudinem maris demersit.

Ob alienã
peccata
contritum;

XI. Pari suæ Divinæ Iustitiæ furo-
re & impetu ipsammet suæ Deitatis
Aulam, individuæ Trinitatis domicili-
um, suæ Majestatis triclinium, dictãm-
que artificij sui officinam, excellentissi-
mam Filij sui Matrem, cum perpetuã
infamiã demoliturus fuisset, igneque
inextinguibili exusturus, si in eã finali-
tèr peccati mortalis sordes invenisset: u-
ti per hoc formale Decretum ex S. Spi-
ritûs Archivo extractum, & è cælo pro-
mulgatum constat:

B. V. æter-
næ perdi-
tioni obno-
xia, si pec-
casset &c.

*Si Mater Domini Virgo Beatissima pec-
casset mortaliter, ac sine contritione mortua
esset*

In librariis:
vel. S. Bri.
l. 4. 6. 7.

apud Lu-
dov. Blos.
In monili
spirit. cap.

esset, cælum nunquam obtinisset, sed in
demonibus in inferno eternum cruciaturus
An potest quid gravius, & formidabi-
us in detestandum mortale facinus
ci, vel excogitari.

PHILOTH. Omnia planè inter-
ra mea horrore concutiuntur ad hæc
quidem Patribus & Theologis indub-
tata, verùm à me raro, aut perfunctori-
duntaxat perpensa, vulgò autem pro-
süs inaudita.

Conciona-
tores Rhe-
torum flo-
culos fe-
ctantes.

XII. THEOPH. Et hoc ipsum
ploranda hujus sæculi calamitas est,
ex parte Concionatorum, quibus
tissimæ in concionando curæ est,
quomodo puros suis populis Divi-
Scripturæ fontes propinent, sed
modo multum ementitâ dulcedine
borum auribus infundant, non qual-
corda fervore dicendi, sed autes de-
re garrindi demulceant. Tum etiam
ex parte Auditorum, qui conveni-
visuri & percepturi, qualiter com-
Oratoris sacri Rhetoricæ artis
mendacijs quasi quædam cerussata

S. Hier. in
prefat. l. 3.
ad Gal.

Veri Con-
cionatoris
officium.

comptula meretricula procedat in
licum non tam eruditura populos, quam
lorum quæsitura favorem, applausum, &
clamations *Euge, Euge*: fructuosius
& pastorali suo muneri convenienter
agent, si dimissis omnibus verborum

aurium lenocinijs, moralia tractent, ulcera animarum attingant, monstruositati mortalium peccatorum larvam detrahant, diaboli turpitudinem nigerri-
mis coloribus depingant, & synceram ac candidam de prædictis veritatem suos doceant.

XIII. Quintum & ultimum de peccati gravitate Corollarium ita declaro; quavis iustitia Dei atrocissimis, atque sempiternis supplicijs, omnibusque alijs, si adhuc graviores excogitabiles forent, puniat, & semper punitura sit lethale peccatum per sexcenties mille annorum myriades, & millies mille millionum cubos, in aeternum & ultra; tamen unius solum mortalis peccati culpam suam gravitate excedere, & perpetuo excessivam esse omnium possibilium poenarum gravitatem. Hinc consequitur id, quod B. Catharina Genuensis dixit: peccati malitiam, & cruciatum talem esse, ut infernus, ac alia tormenta sint in comparatione illius solatia.

XIV. Hinc merito B. Thomas Angelicus cane pejus & angue peccatum odio prosequens, in medio malarum occasionum Parisijs versando in ætatis suæ flore tam singulari studio præcavit, ut purus & innocens virgo ab omni impudicæ cogitationis assensu immunis è vita excesserit.

G 1

Cui

Culpa peccati mort. excedit omnes inferni poenas.

Exod. 157

S. Thomæ horror peccati.

Ex Menol.
bened. 16.
Nov.
S. Edmun-
dus cur sic
dictus.

Ejus horror
peccati
mort.

Zelus pec-
catores per
confessio-
nem expi-
andi.

B. Cathar.
Bonon. op-
tat sola pro
peccatori-
bus dam-
nari.

Cui subjungo S. Edmundū ideo sic non
natum (quia præter omnium mortalium
legem mundissimus totus, & omnibus
naturalibus sordibus in unis ex matris
alvo prodijt, sicut post mortem in secun-
dæ suæ matris uterum receptus, quatuor
ab obitu mensibus totus flexilis, mor-
lis, & incorruptus repertus est) tantum
peccatum abominatione ferebatur, non
assimare sit ausus: malle se insilire in
gum ardentem, quam peccatum ulli
scienter admittere. Exarsit etiam
horrore peccati, tam ardenti animo
peccatorum sordibus eruendi zelo,
tantus Præsul in itinere constitutus,
oportunitissimo quovis loco, viâ, tem-
pore & tempore, si quis obvius pec-
cata sua confiteri vellet, mox equo de-
scenderit, & neque per minimam mortem
licet diversorio proximus, ipsius con-
fessionem excipere, & pœnitentem
hoc malo summi mali liberare dilige-
lerit.

XV. PHILOTH. Rara hoc tempore
re erga peccatores charitas. Sed
illam B. Catharinæ Bononiensis (cuius
Corpus à 200. & amplius annis incor-
ruptum & flexile est) satis superque
miretur, dum instantissimis in vita
cibus à Deo postulavit, ut pro sui delin-
natione (sine tamen mortalis criminis
pœnitentia) liberaretur.

noxâ) novum & terribiliorem conde-
 rer infernum, ac se pro incude statue-
 ret, suæ rigorosissimæ justitiæ ictibus
 tundendam, modò per ejus miseri-
 cordiam cæteri mortales aut à peccan-
 do præservarentur, aut à commissis
 sceleribus citò expiarentur.

XVI. Pro materiæ istius coronæ
 de gravitati peccati mortalis ultimum
 pondus adijciat Cantuariensis Archi-
 Præsul Anselmus, qui non dubita-
 vit sequentia verba tum voce, tum
 scripto posteritati notificare, & pecca-
 torum cordibus insculpere: *Si hîc pecca-*
ti pudorem, & illic cernerem inferni horro-
rem, & necessario uni illorum haberem im-
mergi: prius me in infernum mergerem, quàm
peccatum in me immitterem; mallem enim pu-
rus à peccato, & innocens gehennam introire,
quàm peccati sorte pollutus cælorum regna
tenere.

S. Ansel-
 mus ma-
 vult infer-
 num, quàm
 peccatum.

S. Anselm.
 de similit.
 c. 160.

MONOPH. Actum est: concla-
 matum est de anima peccatrice, si ad
 hæc audita, & cognita non tota præ
 contritione, metu, & dolore
 lique scat.

✠ (I E S V S) ✠
 ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

G 3

M E.

MEDITATIO VI

De iisdem damnis peccati mortalis.

Text. ex
prologo Re-
gulae.

Ita Deo omni tempore de suis bonis par-
dum est, ut non solum, ut iratus Pater
aliquando suos filios exheredet, sed ne
metuendus Dominus irritatus malis nostris
ut nequissimos servos perpetuam tradat
penam, qui eum sequi noluerint ad gloria-

Luc. 15. d
v. 12.

Prælium. Imaginare tibi facti-
simum Filij Prodigij statum in domo
patris sui; è contra extra illam, apud
porcos miserabilem ejusdem conditio-
nem.

Filius pro-
digus pec-
catoris ty-
pus.

Punct. 1. Confid. 1. Filij istius le-
tatem, & temeritatem in disceden-
a suis parentibus contra ipsorum moni-
ta, in terram ignotam, & lubricam,
qua omne patrimonium, & vestes pre-
tiosissimas dissipavit. 2. Sic peccator
rem contra legem Dei, inspirationis
monita, propriam conscientiam, & con-
tra bona proposita recedere a Deo,
domo, nempe caelo, & gratia, valedi-
cendo Patri Creatori, Filio &c. B. Vir-
gini ceu Matri, & Sanctis tanquam fratri-
bus, & amicis, ac abeundo post con-
piscientias suas dissipare omnem gratiam

Peccator
Deo & cœ-
lo valedi-
cit.

am, & fructus passionis, & sanguinis Christi, sacramentorum, & omnium bonorum operum totius suae vitae.

O deplorandum naufragium! ergo omnes iustitiae ejus, quas fecerat, non recordabuntur amplius? itane perierunt omnes communiones, orationes, merita &c. imò omnia suspiria, & guttae sanguinis Christi? &c.

Exec. 18.
Affectus deplorationis.

Punct. II. *Consid. 1.* Prodigum de-pauperatum, omnibus invisum, omnibus adibus more canis expulsus, è civitate ad porcorum stabulum extrusum. 2. Sic peccatorem post commissum vel unicùm mortale scelus quasi expelli è domo, regno, gratia, consortio, amicitia Dei, & Sanctorum, omni participatione precum, & suffragiorum Ecclesiae, atque meritorum Christi privatum, veluti aliquem excommunicatum.

Expellitur è gratia &c.

Quid ergo fecisti infelicissime? Est-ne gutta Christiani sanguinis in te, ut non præ dolore contremiscas? itane, ô excommunicate! à Deo ad diabolum, à Sanctis ad porcos, à cælo ad cœnum, & stabulum?

Affectus in crepationis propriae.

Punct. III. *Consid. 1.* Prodigum repudiato patre, factum esse rigidissimi heri mancipium, à quo durissimis verbis pro pane saturatus, famelicus, nudus in stabulo, foetore, & frigore

Fit dæmonis mancipium.

pernoctans, siliquas manducare co-
 ctus est. 2. Ita peccatorem diaboli ma-
 cipium vendi quasi suis concupiscentiis
 torqueri in anima sicut energumens in
 corpore; deleta Dei imagine, diabolo
 inuri stygmate, uti venefica, & cogere
 ipsum adorare; novis semper peccatis
 fœdari, pro executoriali sententia dan-
 nationis postulari omni momento, ne
 tandem, & sulphure æternaliter
 pasci.

Apos. 2.
 27.

Ah peccator! miser, miserabilis, pe-
 per, cæcus, & nudus; incidisti in latro-
 nes, qui te spoliaverunt, & mortuam
 mâ, semivivum te reliquerunt, Ah!

Ibid. 2. 4.

mento, unde excideris; age pœnitentiam,
 revertere ad Patrem, prosterne te in ter-
 ræ cinerem, veniam tuæ temeritatis deprecari
 re, & dicas, ô pater mi! pater pietissime
 sime dimitte mihi delicta juventutis meæ
 & ignorantias meas ne memineris.

Oratio
 ad rever-
 tendum.

Verè, verè agnosco commissa mea
 & pavelco; ne me projicias, ô Deus
 meus! ut iratus Pater à facie tua, ne
 que me tantis meis enormibus malis
 ritatus hæreditate cælesti prives, & vo-
 lut inutile terræ pondus, ac servum
 nequissimum, imò diaboli mancipium
 æternam tradas ad pœnam: sed parcissime
 piissime Salvator, qui latronem in cru-
 ce exaudisti, ac Petrum lacrymans

rem, & Magdalenam pœnitentem sus-
cepisti.

CONSIDERATIO I. POME-
RIDIANA.

De Compunctione Cordis, & do-
lore de peccatis commissis.

Bonus homo semper invenit materiam do-
lendi, & flendi; & quanto strictius se
considerat, tanto amplius dolet: materia
enim justis doloris, & internæ compunctionis
sunt peccata & vitia, quibus involuti sequen-
tes suam sensualitatem maculant conscientiam,
& perdunt Dei gratiam. Si vis utili-
ter aliquid proficere, conserva te in timore
Dei. Da te ad cordis compunctionem. In so-
la compunctione est locus refugij à facie iræ
inimici. Ibi emendatur, & abluatur, quid-
quid aliunde contractum est, & inquinatum.

Genf. l. 1.
c. 12.

Ex eod. l.
1. c. 1.

l. 1. c. 21.

l. 3. c. 52.

CONSID. II.

De actu Doloris de Pecca-
tis. &c.

Domine; si ad instar maris lacrymas
meas effundere possem, adhuc nihil dig-
nus sum, quàm flagellari, & puniri, quia
graviter, & sepe te offendi, in multis val-
de deliqui. Quid merui pro peccatis meis,
nisi

Idem l. 3.
c. 52.

n. 2.

n. 4.

nisi infernum, & ignem eternum? sed
 milis peccatorum contritio acceptabile tibi
 sacrificium; quia cor contritum, & humil-
 tum nunquam despexisti.

CONSID. III.

De proposito Emendationis, &
 satisfactionis.

Ex eod. l.
 1. c. 22.

Surge, & in instanti incipe, & dic: nunc
 tempus est emendandi, nunc tempus sa-
 faciendi. Quare vis procrastinare propo-
 situm tuum? Nunc tempus est valde pretio-
 sum; nunc sunt dies salutis; nunc tempus
 acceptabile. Nunc labor tuus fructuosus,
 fletus acceptabilis, gemitus exaudabilis,
 labor satisfactorius, & purgativus. Veni
 quando unum diem, seu horam pro em-
 endatione desiderabis, & nescio
 an impetrabis.

Ib. c. 23.

c. 24.

c. 23.

